

Valtakunnallinen tuulivoimaneuvonta
tuulivoimaneuvonta@ymparisto.fi

Etelä-Pohjanmaan ELY-keskus
kirjaamo.etela-pohjanmaa@ely-keskus.fi

Ympäristöministeriö
kirjaamo.ym@gov.fi

ASIA: Valtakunnallinen tuulivoimaneuvonta – Ympäristö.fi -sivustolla olevan tuulivoimahankkeiden ympäristöluvanvaraisuutta koskevan ohjeistuksen tarkistus- ja korjauspyyntö

Pyydämme ystävällisesti välittämään tämän kirjelmämme organisaatiossanne sille viranhaltijalle, jonka vastuulle Valtakunnallinen tuulivoimaneuvonta kuuluu.

Ympäristö.fi -sivustolla olevaan ohjeistukseen sisältyy tuulivoimahankkeiden ympäristöluvanvaraisuutta koskevissa kohdissa useita harhaanjohtavia ja suorastaan virheellisiä tietoja ja väittämiä, jotka pyydämme ystävällisesti tarkistamaan ja korjaamaan.

Taustaksi:

Ympäristö.fi -sivustolla kerrotaan, että tuulivoimaneuvontapalvelu tarjoaa asiantuntija-apua ja neuvontaa tuulivoimaloiden suunnitteluun ja rakentamiseen liittyvissä menettely- ja sisältökysymyksissä. Ohjeistus on tarkoitettu esimerkiksi kunnille, maakuntien liitoille, ELY-keskuksille, toiminnanharjoittajille ja kansalaisille.

Tuulivoima on laajasti ympäristöön ja kansalaisiin vaikuttavaa toimintaa, ja hankkeiden suunnittelussa tapahtuneita virheitä on äärimmäisen vaikeaa jälkeenpäin korjata, koska väärään paikkaan sijoitettua tuulivoimalaa ei voida myöhemmin siirtää muualle.

Erytislainsäädännön puuttuessa tuulivoimarakentamiseen sovelletaan yleistä lainsäädäntöä, joka monilta osin soveltuu tuulivoimaan huonosti ja säädöksiä on siitä syystä vaikeaa soveltaa tuulivoimarakentamisessa. Siksi olisi erittäin tärkeää, että tuulivoimaneuvonnan puoleen kääntyvät saisivat sieltä mahdollisimman oikeaa ja lakiin perustuvaa tietoa.

Yksi vaikea ja usein esille nouseva kysymys on tuulivoimahankkeiden ympäristöluvanvaraisuus, joka pohditaan kunnissa yhä useammin. Olemme kansalaisten yhteydenottojen perusteella havainneet, että kuntien viranomaisten keskuudessa vallitsee ympäristöluvan tarpeesta ja tarveharkinnasta virheellisiä käsityksiä, jotka saattavat ainakin osittain olla peräisin Tuulivoimaneuvonnan ohjeistuksesta.

Käymme tässä läpi Tuulivoimaneuvonnan Ympäristö.fi -sivustolle kootut ympäristölupa-asiaa koskevat ohjeet ja esitämme niihin korjauksia ja täsmennyksiä. Esittämämme korjaukset perustuvat ympäristönsuojelulain säädöksiin ja sanamuotoihin, oikeuskäytäntöön ja oikeuskirjallisuudessa esitettyihin kannanottoihin.

Milloin tuulivoimalalle tarvitaan ympäristölupa?

Sivustolla todetaan, että *"tuulivoimalalta ei edellytetä ympäristönsuojelulain 27 §:n mukaisen laitosluektion perusteella ympäristölupaa"*.

Kyseisen lainkohdan mukaan ympäristölupa on laitosluektion merkittyjen toimintojen **lisäksi** oltava toimintaan, josta **saattaa** ympäristössä aiheutua eräistä naapurussuhteista annetun lain 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua kohtuutonta rasitusta.

Tuulineuvonnan ohjeistuksessa todetaan, että *”sen sijaan tuulivoimalalta voidaan kuitenkin edellyttää ympäristölupaa, mikäli toiminnasta saattaa aiheutua naapurussuhdelaisissa tarkoitettua kohtuutonta rasiusta melu- tai välkevaikutuksista johtuen lähialueen asukkaille”*.

Kun asia ilmaistaan näin, annetaan ymmärtää, että luvan edellyttäminen olisi jotenkin harkinnanvaraista lainkohdassa mainitun edellytyksen täytyessäkin. Lainkohdan sanamuodon mukaan asia on kuitenkin täysin selvä: ympäristölupa **on oltava** toimintaan, josta **saattaa aiheutua** lainkohdassa mainittu seuraus. Koska lupa on oltava sellaiseen toimintaan, josta saattaa aiheutua lainkohdassa mainittu seuraus, lupa on luonnollisesti oltava ennen toiminnan aloittamista.

Oikeuskirjallisuuden todetun mukaan luvanvaraisuuden olemassaolo ei edellytä, että kohtuutonta rasiusta aiheutuu, vaan riittävää on, että ennalta arvioiden sitä saattaa aiheutua (vrt. lähde 1, s. 81), Asia on todettu lisäksi oikeuskäytännössä, mm. **KHO 287/2024** ja **Vaasan hallinto-oikeus 22/0005/3**.

Ohjeistuksessa todetaan seuraavaksi, että *”...paras tapa ehkäistä ympäristöluvan tarve on se, että tuulivoimalat sijoitetaan riittävän kauas asutuksesta...”*. Ympäristönsuojelulaista ei ole johdettavissa sellaista näkemystä, että ympäristölupa olisi jotenkin sellainen asia, jota pitäisi päätöksentekijöiden toimenpiteillä ehkäistä tai estää. Päinvastoin, **ympäristölupajärjestelmän tarkoituksena on saattaa ympäristölle mahdollisesti haittaa aiheuttavat toiminnot ennakoivalvonnan alaiseksi. Lupamääräysten asettamisella varmistetaan, että toiminta täyttää sille lainsäädännön asettamat vaatimukset** (lähde 1, s. 131).

Edelleen todetaan: *”Tuulivoimaloiden sijainti määritetään maankäyttö- ja rakennuslain mukaisilla menettelyillä siten, että mm. tuulivoimameluasetuksen ohjearvot eivät ylitä **ennakkoon** tehdyn laskennallisen melumallinnuksen mukaan melulle altistuvalla alueella. Jos asetuksen ohjearvot eivät **mallinnuksessa** ylitä, ei ympäristölupa lähtökohtaisesti ole tarpeen.”*

Tämäkin näkemys on lakiin perustumaton. Ympäristöluvan tarpeesta ja poikkeuksista luvanvaraisuudesta säädetään ympäristönsuojelulain 4 luvussa. Tuulivoimatoimintaa ei ole mainittu poikkeuksia luvanvaraisuudesta koskevissa 31-33 §:ssä, eikä ohjeessa mainittua melumallinnusten tuloksia koskevaa perustetta ole laissa mainittu eikä myöskään laista johdettavissa.

On myös ympäristönsuojelulain tarkoituksen vastaista, että ympäristöluvan tarpeen tai tarpeen puuttumisen ratkaisisi se, minkälaisia melumallinnustuloksia tuulivoimayhtiö viranomaiselle esittää. Sehän tarkoittaisi käytännössä sitä, ympäristöluvan tarpeen olemassaolosta käytännössä päättäisi valvonnan kohteena oleva toiminnanharjoittaja, ei valvova viranomainen.

Tuulivoimayhtiön esittämien selvitysten, myös melumallinnuksen, ensisijaisena tarkoituksena on osoittaa viranomaiselle, että suunniteltava tuulivoimahanke on toteuttamiskelpoinen. Melumallinnusten tulokset eivät siitä syystä käytännössä koskaan osoita, että säädetyt melurajat ylittyisivät voimaloiden läheisyydessä sijaitsevilla asuinrakennuksissa. Eihän tuulivoimayhtiön kannata esittää kaavoitus- ja lupaviranomaisille sellaisia tietoja, jotka osoittaisivat, ettei suunniteltavaa hanketta voida toteuttaa.

Oikeuskäytännössä on todettu, että melumallinnuksen tuloksia voidaan käyttää hyväksi arvioitaessa ympäristöluvan myöntämisedellytysten täyttymistä, eli sitä, voidaanko ympäristölupahakemuksen mukaiselle toiminnalle myöntää ympäristölupa, mutta oikeuskäytännöstäkään ei löydy perustetta näkemykselle, että kaava- ja rakennuslupamenettelyn yhteydessä laaditun melumallinnuksen perusteella voitaisiin ratkaista ympäristöluvan tarpeen puuttuminen ennen kuin ympäristölupaa on edes haettu. Näin esimerkiksi ratkaisut **KHO 8.11.2018 T 5189** ja **KHO 287/2024**. Melumallinnusohjeistuksessa (lähde 2, s. 18 ss) on lisäksi erillinen ohjeistus ja lisämääräyksiä ympäristölupavaiheen melumallinnukselle, jonka tulee olla kaavoitusvaiheen melumallinnusta tarkempi ja yksityiskohtaisempi.

Ympäristöluvan tarve (ja luvan tarpeen puuttuminen) voi tulla lopullisesti ratkaistavaksi vasta ympäristölupahakemuksen käsittelyn yhteydessä, oli pa kyse ympäristöluvan tarpeen ratkaisemisesta sitten ennen toiminnan aloittamista tai ympäristönsuojelulain 18 luvun mukaisesta hallintopakkoasiasta tuulivoimaloiden ollessa jo toiminnassa (**Vaasa hallinto-oikeus 20/0152/3**).

Kaavoituksen tai rakennuslupahakemuksen yhteydessä ei voida ratkaista ympäristöluvan tarvetta eikä ympäristöluvan tarpeen puuttumista. Kaavoitus- ja rakennuslupamenettely ja toisaalta ympäristölupamenettely ovat eri lainsäädäntöihin perustuvia menettelyjä, joita ei saa sekoittaa päätösprosesseissa keskenään. Kaavoitus- ja rakennuslupamenettelyn ollessa vireillä voidaan ja tuleekin tarvittaessa arvioida, onko tarpeen kehottaa hankkeen suunnittelijaa hakemaan hankkeelle myös ympäristölupaa, ja kaavoituksen yhteydessä viranomaisen voi edellyttää, että ympäristöluvan tarve selvitetään ennen rakennuslupien myöntämistä (vrt. MRL 134 § 3 mom).

Tuulivoimaneuvonnan ohjeistuksessa todetaan, että *”olemassa olevan tuulivoimalan toiminnasta mahdollisesti aiheutuvan melurasituksen selvittäminen edellyttää melumittauksia ja melun haittavaikutusten arviointia.”* Tässä on kyse juuri edellä Vaasan hallinto-oikeuden päätöksessä mainitusta hallintopakosta, jossa voimaloiden toiminnan aikana todettiin meluhaittoihin *”voidaan puuttua naapuruussuhdeperusteisella ympäristöluvalla”*.

Ympäristönsuojelulain 180 §:n mukainen yksittäinen määräys

Teksti jatkuu: *”tai antamalla voimalalle ympäristönsuojelulain 180 §:n mukainen yksittäinen määräys”*.

Tämä viimeiseen lauseeseen sisältyy virheellinen tieto. **Oikeuskäytännön mukaan tuulivoimaloiden meluhaittoihin voidaan puuttua ainoastaan ympäristölupamääräyksillä, ei YSL 180 §:n mukaisella yksittäisellä määräyksellä.** Asia todetaan myös kyseisessä lainkohdassa, YSL 180 §:n mukaan määräys ei voi koskea luvanvaraista toimintaa.

Korkein hallinto-oikeus on nimenomaisesti kieltänyt yksittäisen määräyksen antamisen tällaisessa tapauksessa. Korkein hallinto-oikeus toteaa päätöksessään **KHO:2018:104** seuraavaa:

”Mahdollisuus antaa ympäristönsuojelulain 180 §:n mukaisia määräyksiä pilaantumisen ehkäisemiseksi:

*Ympäristönsuojelulain 180 §:n tarkoittamat yksittäiset määräykset pilaantumisen ehkäisemiseksi eivät voi koskea luvanvaraista toimintaa. Tämä määräysten antamiseen liittyvä raja koskee myös sellaisia toimintoja, jotka eivät ole luvanvaraisia ympäristönsuojelulain 27 §:n 1 momentin ja lain liitteiden perusteella ja joiden luvanvaraisuus perustuu ympäristönsuojelulain 27 §:n 2 momentin 3 kohtaan. Jos toiminnasta saattaa aiheutua kohtuutonta räsitusta, **toimintaan on tällöin haettava ympäristölupaa eikä haittojen ehkäisemiseksi voida antaa ympäristönsuojelulain 180 §:n mukaan määräyksiä.***

Ympäristönsuojelulain 180 §:n soveltamistilanteet liittyvät lähtökohtaisesti pienimuotoisiin haittoja aiheuttaviin tilanteisiin, jolloin ympäristövaikutukset ulottuvat suppealle alueelle ja ovat hallittavissa yksittäisillä määräyksillä. Teollisen mittaluokan tuulivoimalat ovat luonteeltaan pysyviä ja ne on tarkoitettu toimimaan jatkuvasti ympäri vuorokauden. Toiminnasta aiheutuva melu voi olla luonteeltaan erityisen häiritsevää ja se voi levitä laajalle alueelle. Toiminnan vaikutusten selvittäminen edellyttää myös tarkkailua. Toiminta rinnastuu siten luonteeltaan ympäristönsuojelulain 27 §:n 1 momentin nojalla ympäristöluvanvaraisiin toimintoihin. Tällaisessa tilanteessa yksittäisillä määräyksillä ei voida korvata ympäristölupaharkinnassa mahdollisia, erilaisia toimintaan liittyviä rajoituksia ja tarkkailuvelvoitteita sekä toiminnan vaikutusalueella asuvien osallistumisen mahdollistavaa ympäristölupamenettelyä.”

Kohdassa ”Onko tuulivoimalan melusta tai välkkeestä koettua räsitusä mahdollista vähentää?” todetään edelleen, että ”Mikäli kunnan ympäristönsuojeluviranomainen joutuu antamaan yksittäisen määräyksen räsituksen pienentämiseksi...”. Tämäkin maininta tulee poistaa ohjeistuksesta.

Mahdollisuus antaa ympäristönsuojelulain 180 §:n mukainen pilaantumisen vaaraa aiheuttavaa toimintaa koskeva yksittäinen määräys mainitaan uudelleen vielä kohdassa ”Mitä tehdä, jos asukas kokee kohtuutonta räsitusä tuulivoimalan aiheuttamasta melusta tai välkkeestä?”. Maininta tulee poistaa sieltäkin.

Lopuksi todetään, että ”mikäli tutkimus osoittaa melusta aiheutuvan kohtuutonta räsitusä, ympäristönsuojeluviranomaisella on mahdollisuus antaa ... yksittäinen määräys ... mikäli tarvittavien toimenpiteiden yksilöiminen on vaikeaa ja niiden vaikuttavuus on epävarmaa, kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi edellyttää toimijaa hakemaan ympäristölupaa, jonka lupaehtoisissa on mahdollista asettaa rajoitteita toiminnalle”.

Sanamuodosta saa sen käsityksen, että yksittäinen määräys olisi ensisijainen menettelytapa ja ympäristöluvan edellyttäminen olisi toissijainen menettely, ja silloinkin vapaaehtoinen. Ylipäättään ohjeen sanamuodosta saa sen käsityksen, että viranomaisen toimenpiteet meluhaitan ratkaisemiseksi olisivat vapaaehtoisia ja harkinnanvaraisia, ja ne voisi yhtä hyvin jättää tekemättä.

Ympäristönsuojelulain 169 §:n kuitenkin säädetään, että ”jos ... haitasta tehdyn ilmoituksen ... tai muun seikan vuoksi **on aiheutta olettava**, että toiminnasta aiheutuu terveyshaittaa tai merkittävää muuta 5 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua seurausta tai sen vaaraa, **viranomaisen on tarkastettava toiminta tai selvitettävä asia muulla asianmukaisella tavalla.**”

Toimenpiteisiin ryhtyminen ei siis ole millään tavalla vapaatehoista ja harkinnan varaista, vaan **laki velvoittaa yksiselitteisesti viranomaista ryhtymään tällaisessa tapauksessa asianmukaisiin toimenpiteisiin haitan tai sen aiheutumisen uhan poistamiseksi**. Vaikka ympäristönsuojelulain 175 §:ssä kuvataankin viranomaisen rikkomuksen tai laiminlyönnin oikaisemiseksi käytettäviä keinoja maininnalla ”valvontaviranomainen voi”, tarkoituksena on vain kuvata niitä erilaisia keinoja, joita viranomaisella on käytettävänä. Tarkoituksena ei siis ole luoda viranomaiselle mahdollisuutta valita, ryhtyykö se toimenpiteisiin haitan poistamiseksi vai ei.

Ympäristölupa on viranomaisen ainoa keino puuttua haittoihin, mutta toiminnan käynnistymisen jälkeen se on hidas keino. Siksi tuulivoimayhtiötä tulisi kehottaa hakemaan ympäristölupaa ennen voimaloiden käyttöönottoa, mikäli YSL 27 §:n 2 momentissa mainittua kohtuutonta räsitusä saattaa ennalta arvioiden aiheutua:

Kuten edellä todettiin, vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan tuulivoiman haittoja voidaan hallita ainoastaan ympäristölupamääräyksillä. Toiminnan käynnistyttyä ja haittojen jo ollessa tosiasia, ympäristöluvan voimaan saaminen on nykyisellä lainsäädännöllä kuitenkin äärimmäisen monimutkainen ja vaikea prosessi. Se ei yleensä onnistu ilman useita oikeudenkäyntejä, koska tuulivoimayhtiöt lähes poikkeuksetta vastustavat ympäristölupaa kaikin käytössään olevin keinoin, ja valittavat jokaisesta päätösvaiheesta hallinto-oikeuteen. Aiheuttaisihan tuulivoimaloiden toiminnan rajoittaminen niille suuria tulonmenetyksiä. Siksi hallintopakolla ympäristöluvan voimaan saaminen vie käytännössä vähintään 10 vuotta, eikä aina onnistu ollenkaan.

Esimerkiksi Huittisissa tuulivoimaloiden haittoja koskeva oikeusriita kesti yli 10 vuotta ennen kuin Pahkionvuoren tuulivoimaloille saatiin ympäristölupa. Leppävirrallakin ympäristöluvan voimaan saaminen Tetrituulen tuulivoimahankkeelle vei yli viisi vuotta, vaikka prosessi lähti liikkeelle viranomaisen aloitteesta, ei haitankärsijöiden vireillepanosta. Luhangassa ja Salossa meluhaitoista on kiistelty voimaloiden käyttöönotosta lähtien, lähes 10 vuoden ajan, ja asia on ollut useita kertoja oikeudessa, mutta loppua

kiistalle ei näy. Lähiasukkaat ovat saaneet vuodesta toiseen kärsiä tuulivoimaloiden melun aiheuttamista haitoista ilman, että niitä olisi voitu millään keinolla lieventää.

Ympäristöluvan edellyttämisellä ennen voimaloiden käyttöönottoa olisi merkittävä meluhaittoja ennalta estävä vaikutus. Kun etukäteen olisi tiedossa, että toteutuvia melutasoja tarkkaillaan, ja tuulivoimaloiden toimintaa joudutaan säädettyjen melutasojen ylittyessä rajoittamaan, tuulivoimayhtiöillä olisi selkeä intressi sijoittaa tuulivoimalat sellaiselle etäisyydelle asutuksesta, että tarvetta toiminnan rajoittamiselle ole. Nykyisessä tilanteessa sellaista intressiä ei yhtiöillä ole, koska ne tietävät, että vaikka meluhaittoja syntyisi, pelkoa toiminnan rajoittamisesta ei ole ennen kuin joskus vuosien päästä sen jälkeen, kun oikeusprosessit on saatu päätökseen.

Ympäristöluvan hakeminen ennen voimaloiden käyttöönottoa:

Ennen voimaloiden käytön aloittamista kuntalaisilla ei ole ympäristölupa-asiassa vireillepano-oikeutta, kuten jälkivalvonnan yhteydessä, mutta suunniteltujen tuulivoimahankkeiden lähiasukkaat ovat eri kunnissa tehneet ympäristönsuojeluviranomaisille esityksiä tuulivoimayhtiön velvoittamiseksi hakemaan ympäristölupaa ennen voimaloiden käyttöönottoa.

Esimerkiksi Hartolassa ympäristönsuojeluviranomainen kehotti tuulivoimayhtiötä hakemaan sekä Purnuvuoren että Kinkkulanmäen tuulivoimahankkeille ympäristöluvan ennen voimaloiden käyttöönottoa. Ympäristölupia ei ole kuitenkaan haettu, koska yhtiö luopui hankkeiden rakentamisesta. Ennen voimaloiden käyttöönottoa myönnettyjä ympäristölupia on voimassa mm. Pihtiputaan Ilosjoen, Raahen Kopsan, Isokyrön Kattiharjun, Kalajoen Mutkalammen ja Raahen Ketunperän tuulivoimahankkeilla.

Monissa kunnissa ympäristönsuojelulakia sovelletaan tuulivoiman kohdalla väärin:

Kuntien ympäristönsuojeluviranomaisten keskuudessa elää hyvin sitkeästi väärinkäsitys, jonka mukaan tuulivoimayhtiö voitaisiin velvoittaa ympäristöluvan hakemiseen vasta voimaloiden käyttöönoton jälkeen.

Esimerkkejä kunnissa tehdyistä kannanotoista tai päätöksistä:

"Ympäristönsuojelulaissa annetaan mahdollisuus edellyttää yksittäiseltä tuulivoimalalta ympäristölupaa eräistä naapuruussuhteista annetun lain 17 §:n perusteella. Tätä perustetta luvanvaraisuudesta voidaan hyödyntää vasta, kun kohtuuton rasitus on todettu. Naapuruussuhdelaki ei anna mahdollisuutta edellyttää useamman tuulivoimalan kokonaisuudelta yhteisen ympäristöluvan hakemista." (Mänttä-Vilppula)

"Toiminta ei ole ympäristöluvanvaraista ympäristönsuojelulain liitteen 1 taulukoiden 1 taikka 2 perusteella. Kyseessä on vielä rakenteilla oleva tuulivoimatoiminta eikä aloitteessa ole tuotu esille tuulivoimatoiminnan toteutuneita haittoja. Melu- ja välkemallinnusten tulosten perusteella ei aiheudu ohjearvojen ylityksiä asuin- ja lomarakennuksiin eikä siten ympäristönsuojelulain 27 §:n 2 momentin ja eräistä naapuruussuhteista annetun lain 17 §:n 1 momentin tarkoittama kohtuuttoman rasituksen kynnys ylity. Kun X Oy ei ole ryhtynyt harjoittamaan alueella tuulivoimatoimintaa, ei yhtiö ole toiminut ympäristönsuojelulain tai sen nojalla annettujen säännösten vastaisesti. Ympäristöluvan edellyttäminen on siten ennen aikaista." (Esittelijän päätösesitys, Nivala, hävisi äänestyksessä).

"Hakemuksessa on esitetty vaatimus velvoittaa toiminnanharjoittaja hakemaan ympäristölupaa. Koska toiminta ei ole tosiasiassa vielä käynnistynyt, ei asiassa ole tapahtunut ympäristönsuojelulain rikkomista, joten siihen ei ole mahdollista antaa velvoittavia määräyksiä. Ympäristönsuojelulain 27 §:n 2 momentissa tarkoitettun tapauskohtaisen ympäristöluvan tarve ei ole ylipäättäen etukäteen ennen toiminnan aloittamista ratkaistavissa sitovasti hallintopakkomenettelyssä muutoksenhakukelpoisella päätöksellä." (Humpilla)

"Hankkeelta voidaan edellyttää ympäristölupaa, mikäli toiminnanharjoittajan teettämien selvitysten perusteella näyttää siltä, että tuulivoimaloiden toiminnasta saattaa aiheutua naapuruussuhdelaisissa

tarkoitettua kohtuutonta rasitusta, eikä näiden haittojen ehkäisyä ole otettu kunnan tekemässä yleiskaavassa riittävästi huomioon.” (Kangasniemi)

”Ympäristönsuojeluviranomainen toteaa, että lähtökohtaisesti voimat tulee suunnitella siten, että niiden toiminnasta ei aiheudu ympäristöluvan tarpeen ylittävää naapuruussuhdelaisissa tarkoitettua kohtuutonta rasitusta.” (Äänekoski)

Näiden esimerkkien valossa on siis selvää, että kuntapäätäjien keskuudessa esiintyy laajaa epätietoisuutta tuulivoiman ympäristöluvanvaraisuuteen liittyvistä seikoista. Hyvin yleisesti luullaan, että tuulivoimaloilta voitaisiin edellyttää ympäristölupaa ainoastaan voimaloiden aloitettua jo toimintansa, mutta ei ennen toiminnan aloittamista.

Kuitenkin suurin osa tuulivoimahankkeille myönnettyistä ympäristöluvista on haettu ennen voimaloiden rakentamista, ja asiasta on myös olemassa runsaasti oikeuskäytäntöä.

Epätietoisuus on ainakin osittain seurausta Tuulivoimaneuvonnan epäselvistä ja osin virheellisistä ohjeista. Siksi olisi tärkeää, että ohjeistusta korjattaisiin ympäristönsuojelulain määräysten, lain tarkoituksen ja vakiintuneen oikeuskäytännön mukaiseksi.

Pyydämme viranomaista ystävällisesti ilmoittamaan meille, minkälaisiin toimiin se ryhtyy tämän esityksemme perusteella. Epäselvä tilanne lisää meluhaitasta kärsivien tuulivoimaloiden lähiasukkaiden kärsimyksiä. Viranomaisilla ei ole ilman ympäristölupaa tehokkaita keinoja puuttua tuulivoimaloiden meluhaittoihin. Meluhaittoja koskevia prosesseja on parhaillaankin meneillään mm. Salossa, Luhangassa, Pihtiputaalla, Saarijärvellä, Ilmajoella, Eckerössä, Isojoella ja Teuvassa, mutta tietojemme mukaan meluhaittoja on useilla muillakin tuulivoimapaikkakunnilla.

Kohteliaimmin

Tuulivoima-kansalaisyhdistys ry

Sari Murto

FM, puheenjohtaja

Riitta Lindgren

KTM, luvitusasiantuntija

Lisätiedot: Riitta Lindgren, puh. 0400-555 454, email. riitta.lindgren@hrl-balancia.com

LÄHTEET:

Ympäristönsuojelulainsäädäntö, Kari Kuusiniemi (toim) – Jukka Leinonen – Kari Marttinen – Jari Salila – Mika Seppälä – Eija Siitari, Porvoo 2015 (lähde 1)

Tuulivoimaloiden melun mallintaminen, Ympäristöhallinnon ohjeita OH 2/2014 (lähde 2)

Ympäristönsuojelulaki 27.6.2014/527 (lähde 3)

TUULIVOIMA-KANSALAISSYHDISTYS RY on tuulivoiman vaikutuspiiriin joutuvien kansalaisten etujärjestö. Toimintamme tarkoituksena on estää tuulivoimasta ihmisille, luonnolle ja kulttuuriperinnölle aiheutuvia haittoja tai ainakin pyrkiä minimoimaan niitä. Toimimme tuulivoimaan liittyviä epäkohtia koskevan tiedon lisäämiseksi ja epäkohtien korjaamiseksi. Teemme päätäjille ja viranomaisille esityksiä, aloitteita ja kannanottoja tuulivoimaa koskevien säädösten ja viranomaisohjeiden korjaamiseksi tuulivoimarakentamisen nykytilaa vastaaviksi. Annamme jäsenillemme maksutonta neuvontaa tuulivoimaan liittyvissä kysymyksissä.

<https://tvky.info/>